

عنوان مقاله:

بررسی فقهی اصل جنگ و صلح، در روابط دولت اسلامی با دول غیر اسلامی (با رویکرد فقه سیاسی)

محل انتشار:

دوفصلنامه افق های نو در فقه اساسی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد حسن فصیحی - دکترای فقه سیاسی کرایش روابط بین الملل جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

اینکه اصل در روابط دولت اسلامی با دول غیر اسلامی با توجه به فقه سیاسی جنگ است یا صلح دو نظریه مطرح است ۱- اصالت جنگ، ۲- اصالت صلح، با توجه به مجموع بحث ها پیرامون جنگ و صلح و روشن شدن ادلهی طرفداران جنگ و صلح و نقد نظریهی جنگ، به این نتیجه رسیدیم که اصل در روابط سیاست خارجی دولت اسلامی با دول غیر اسلامی صلح و همزیستی مسالمت آمیز است نه جنگ و منازعه. در عین حال باید دقت کرد که مراد از صلح، صلح عزت مدار است، نه هر صلحی و به هر بهای که شد. و جواز جهاد ابتدایی نیز در اسلام ملازم با اصل بودن جنگ نیست زیرا جایگاه جهاد ابتدایی در اسلام، جهاد با محاربان است و محارب تنها کسانی نیستند که به کیان، جان و مال مسلمانان چشم طمع داشته باشند، بلکه مصداق مهم تر محارب کسانی هستند که قصد براندازی دین و ایمان مسلمانان را داشته باشند. دقت بیشتر اینکه اصل اولی بر صلح باشد یا جنگ، این تنها در مرحله نظریه و تئوری خواهد بود اما در مرحله عمل هیچکدام به عنوان اصلی ثابت نبوده، بلکه در مرحله عمل منافع و مصالح اسلام و امت اسلامی تعیین کننده جنگ و صلح خواهد بود.

کلمات کلیدی:

جنگ، صلح، صلح عزت مدار، جهاد، جهاد ابتدایی، روابط دولت اسلامی، دول غیر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465072>

